

06 PRÍLOHY A POMÔCKY

Ľudská formácia, stretko Komunikácia/úsmev

Hodnota úsmevu

Úsmev nestojí nič a prináša mnoho.
Obohacuje toho, kto ho prijíma bez toho,
že by ochudobňoval toho, kto ho dáva.
Trvá chvíľku, ale spomienka naň je niekedy večná.
Nikto nie je taký bohatý, aby sa bez neho obišiel,
a nikto nie je taký chudobný, aby ho nemohol darovať.

Úsmev prináša šťastie do domu,
v starostiach je oporou,
je citlivým prejavom priateľstva.
V únave prináša odpočinok,
v znechutení a v smútku je potechou
a na každú bolesť je prirodzeným liekom.
Nemožno si ho ani kúpiť, ani požičať, ani ukradnúť,
pretože má hodnotu chvíle, v ktorej sa dáva.

A keby si stretol niekoho,
kto nemá pre Teba úsmev, aj keď naň čakáš,
buď veľkorysý a obdaruj ho svojim úsmevom Ty.
Pretože nikto tak úsmev nepotrebuje ako ten,
kto ho nemá pre iných.

Ludská formácia, stretko Empatia/Jakubko

Jakubko

Jakubko bol polosirota. Vlni na jar mu zomrela mama. Bola dlho chorá a spolu s otcom za ňou často chodievali do nemocnice. Jedného dňa išiel otec do nemocnice sám a keď sa vrátil domov, usedavo sa rozplakal. Jakubko pochopil, že mama zomrela.

„Neplač, ocko!” povedal vtedy štvorročný Jakub. „Ja sa budem o teba starať!”

Otec ho k sebe pevne privinul a zhlboka vzdychol:

„Skúsime to spolu dajako zvládnuť, Jakubko môj!”

Ale bez mamy bolo neznesiteľne smutno. Stará mama v najťažších chvíľach pomáhala, koľko sa len dalo, no časom chodila už len pozrieť, či tí dvaja niečo nepotreujú a ako sa im darí. Vystískala Jakubka, pohladkala ho po vláskoch a zasa odišla.

Keď prišla zima, Jakubko si všimol, že ocko je čoraz smutnejší a dlhé zimné večery trávi tým, že si prezerá fotografie, na ktorých sú spolu s mamou.

Aj Jakubkovi bolo za mamou clivo. Keď mu bolo najhoršie, zobral svojho plyšového medvedíka, pritúlil sa k nemu a ticho plakal. Nechcel, aby ho ocko videl, lebo aj bez toho sa mu zdal dosť utrápený.

Jakubko často nemohol zaspáť, a tak zavše videl, ako ocko do noci chodil hore-dolu po byte, potom otvoril nejakú fľašku, vypil zo tri-štyri poháriky a až potom si ľahol do postele.

Jakubko si veľmi, želal, aby sa mamička vrátila. Každý večer sa v postieľke modlil, aby prišla za ním. A mama niekedy naozaj prišla. Zdalo sa mu, že ho drží za ruku a prihovára sa mu. Inokedy zasa, že bežia spolu po zelenej lúke, naháňajú motýle a smejú sa.

Keď sa ráno prebudil, začal mamu hľadať.

„Mami, mamička!”

Vošiel k otcovi do spálne.

„Čo sa stalo, synček?” opýtal sa otec.

„Bola tu, držala ma za ruku!”

„Kto?”

„Mama!”

„To sa ti iba prisnilo, ty môj malý! Pod' ku mne!” objal ho otec

„Aj mne sa s mamou často sníva, veľmi by som chcel, aby bola s nami.

Nie je tu, ale predsa nás vidí. Pozerá sa na nás z neba!” Zamyslel sa a po chvíli dodal:

„Vieš ty čo, Jakubko? Pôjdeme sa dnes sánkovať. Pozri, koľko snehu napadlo!”

„Jééj! Ako je vonku krásne!” zvýskol Jakub.

Naozaj. Celá krajina bola biela a haluze stromov v záhrade zdobila strieborná inovať.

Jakubko očarený chvíľu pozeral von oblokom a potom sa opýtal:

„Ocko, a vidí mamička aj našu záhradu?”

„No, myslím, že vidí!”

„Aj to!”

„A vie, že nám je smutno?”

„Vie, Jakubko, vie to! Ona nás stále ľúbi. Teší sa, keď sme veselí, a je smutná, keď sme my smutní! Ale mamička nechce, aby sme smútili. Vieš, ona je teraz tvoj anjel strážny. Všade je s tebou a chráni ťa!”

Jakubko sa obliekol, zjedol raňajky, čo otec nachystal, a nedočkavo vybehol na dvor.

Otec zatiaľ vytiahol z pivnice sane a pobrali sa na sanicu. Bola sobota. Na kopci za dedinou už bolo veľa detí. Sanica bola výborná a Jakub už dávno nevidel otca tak schuti sa zasmiať, ako keď sa im prevrhli sánky na tom najstrmšom mieste kopca a oni sa kotúľali v snehu dolu dlhokánskym brehom. Po dobrej sanici zašli k starej mame na obed. U starej mamy bolo veselo, lebo tam prišla aj Jakubkova sesternica Natálka, a tak mal Jakub kamarátku na hranie. Keď sa zvečeralo, pobrali sa s otcom domov. Cesta bola zaviata snehom, ale Jakubkovi sa kráčalo dobre. Otec ho držal za ruku a sneh im krásne vŕzgol pod nohami a vyhrával im do kroku.

Zrazu začuli tichý, kvílivý zvuk, ako keď plače malé dieťa.

„Počkaj chvíľku, pozriem, čo to tam kvíli!” zastal otec. Chvíľu načúvali a pozerali tým smerom, odkiaľ prihádzal zvuk.

„Božemôj! Chúd'a malé!” podišiel na okraj cesty otec. V snehu ležala psia fenka zapadaná snehom a okolo nej bezradne poskakovalo a žalostne kňučalo malé šteniatko. Obehovalo okolo svojej mamy a olizovalo jej chladný ňufák.

„Čo sa jej stalo?” opýtal sa ticho Jakubko?

„Zrazilo ju auto!”

„A čo bude teraz s maličkým?” tislí sa Jakubkovi slzy do očí.

„Kto sa o neho postará, keď mu zomrela mamička?”

„Pod', malý! Neboj sa!” zodvihol otec šteniatko.

„Pozri, aký je milý!” ukázal ho Jakubkovi.

„Budeme ho volať Dixík,” natešene zvolal Jakub.

Otec strčil šteniatko pod vetrovku, aby ho zahrial. Keď prišli domov, prihriali trochu mlieka a Dixík ho hltavo vychlípal. Otec vybral zo skrine prútený košík, položil doň starý vlnený sveter a povedal:

„No, Dixík, postieľku máš hotovú!”

„Môže spať so mnou?” opýtal sa Jakubko.

„Pravdaže, usmial sa otec a pohladkal najprv Jakubka a potom šteniatko.

V izbe bolo príjemne teplo a tak uzímené a unavené šteniatko rýchle zaspalo. Jakubko po špičkách vošiel do kúpeľne, umyl si zuby, obliekol pyžamo, zažlelal ockovi dobrú noc a vkĺzol do postele.

„Nočnú lampu ti nechám svietiť, aby si videl na Dixinka!” povedal otec. Pobožkal Jakubka na čelo a vyšiel z izby.

Jakubka sa dlho díva na šteniatko v košíku a rozmýšľal, či aj psie mamičky idú po smrti do neba. Už skoro zaspával, keď sa Dixík v košíku pomrvil a začal kňučať.

„Neplač malý, neplač!” tíšil ho. „Ja viem, že ti je smutno za mamičkou. Aj mne tak býva. Neboj sa, zajtra sa budeme celý deň spolu hrať.” Ale psíča bolo nepokojné a skučalo stále viac. „Snívalo sa ti o mamičke, však?!” prihovárал sa mu. Dixík ticho zaštekal a Jakubkovi sa zezdalo, že prikývol. Vstal teda z postele, zobral šteniatko do náručia a položil ho k sebe pod prikrývku.

„Pod', neplač už, ja sa budem o teba starať: tak, ako sa stará môj ocko o mňa,” hladkal psíča po tmavohnedej srsti a tíšil ho. „Neboj sa, Dixík, tvoja mamička je tu s nami. Ona ťa bude strážiť a ochraňovať. Nesmieš za ňou plakať, lebo bude veľmi, veľmi smutná! Aj mne je smutno za mojou mamou, ale už neplačem, lebo moja mamička tam v nebi by bola smutná, keby ma videla plakať.”

Pritúlil sa k šteniatku a ono akoby pochopilo, čo mu hovorí. Prestalo kňučať a začalo olizovať Jakubkovu teplú dlaň. Jakubko bol šťastný, že má Dixíka pri sebe. Bolo im dobre, ako sa tak k sebe túlili. Keď otecko po chvíli otvoril dvere na detskej izbe, obaja spokojne odľukovali, Jakubko aj Dixinko.

Kresťanská formácia, stretko č. 3

I. Obdobia cirkevného roka	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.
II. Časti kostola a liturgické predmety	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.
III. Liturgické odevy	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.
IV. Bohoslužobné knihy	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.
V. Postavy zo Svätého písma	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.

odpovede na otázky:

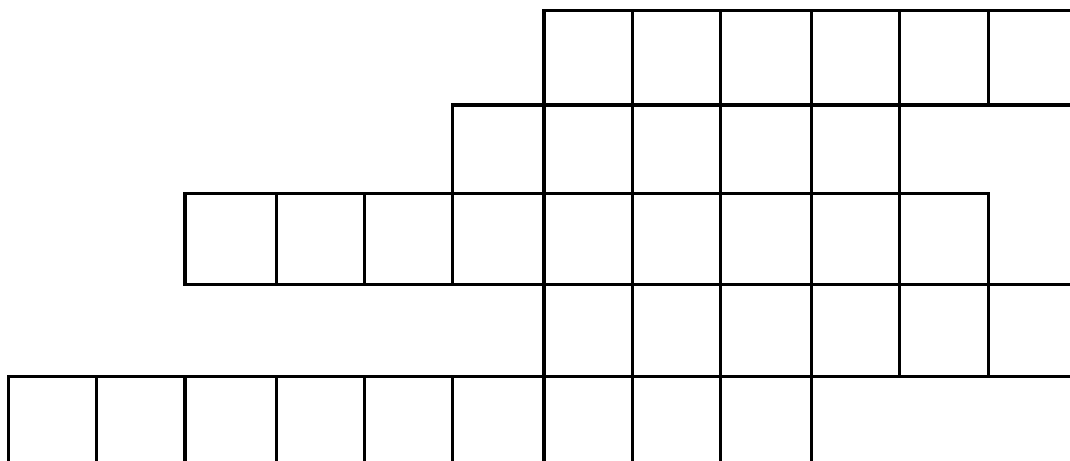
I.	II.	III.	IV.	V.
1 b	1 b	1 c	1 b	1 a
2 b	2 a	2 a	2 b	2 c
3 b	3 b	3 a	3 a	3 c
4 c	4 c	4 b	4 c	4 a
5 b	5 a	5 a	5 b	5 b
6 a	6 c	6 a	6 b	6 c
7 c	7 a	7 c	7 b	7 b
8 b	8 c	8 b	8 a	8 a
9 b	9 b	9 a	9 c	9 b
10 a	10 a	10 c	10 b	10 a

Kresťanská formácia, stretko č. 4, aktivita 3

- » Aké rôzne oslovenia kňazov poznáš? (pán farár, duchovný otec, otče, dekan, kaplán...)
- » Ako pozdravíš kňaza?
- » Ako sa volá oblečenie kňaza? (napr. reverenda)
- » Videl si rehoľnú sestru, alebo rehoľného brata? Opíš, ako vyzerala/vyzeral.
- » Poznáš nejakú svätú rehoľnú sestru?
- » Daj do správneho hierarchického poradia: arcibiskup, kňaz, biskup, pápež, kardinál.
- » Ako sa volá biskup v tvojej diecéze? (môžeme im priniesť ukázať jeho fotku)
- » Ako sa volá pomocný biskup vo vašej diecéze? (môžeme im priniesť ukázať jeho fotku)
- » Treba biskupovi pobožkať prsteň? Prečo? (je to prejav úcty k nemu)
- » Chcel by si byť kňazom/rehoľníkom/rehoľnou sestrou?

Kresťanská formácia, stretko č. 5, aktivita 1

1. Ako sa volá pomôcka, ktorú držia miništranti kňazovi pri rozdávaní sv. prijímania?
2. Ako sa volá ženích Panny Márie?
3. Tretia Božská osoba.
4. Čím bol pomazaný nový kráľ v Starom zákone?
5. Ježiš si vyvolil 12

Kresťanská formácia, stretko č. 5, aktivita 2

Dan 6, 22
Ex 23, 20
Lk 1, 26
Mt 1, 20
2 Sam 24, 16
Zjv 20,1
Mt 18, 10
Lk 2, 13-14

Kresťanská formácia, stretko č. 5, aktivita 4

Pieseň

Ráno, celý deň anjeli nado mnou bdejú Pane, ráno, celý deň anjeli nado mnou sú.

1. Keď sa ráno prebúdzam, anjeli nado mnou bdejú...
2. Keď sa ráno umývam...
3. Keď idem do školy...
4. Keď sa bicyklujem...
5. Keď rodičom pomáham...
6. Keď si píšem úlohy...

Kresťanská formácia, stretko č. 5, aktivita 5

Modlitba k anjelovi strážnemu

Anjel Boží strážca môj, prosím ťa, vždy pri mne stoj, aby som vždy v každej chvíli viedol život Bohu milý.
A tak tebou chránený, bol raz v nebi spasený.

Kresťanská formácia, stretko č. 6, aktivita 2

Atléti	sv. Anton Pustovník
Dáždnikári	sv. Michal, archanjel
Tesári, stolári	sv. Barbora
Zvonári	sv. Gabriel, archanjel
Poštári	sv. Jozef
Delostrelci	sv. Veronika
Bankári	sv. Krištof
Fotografi	sv. Medard
Parašutisti	sv. Matúš, apoštol
Cestujúci	sv. Pavol, apoštol

Vincentská formácia, stretko č. 10, Milionár

Prezentáciu s aktivitou Milionár a ostatné prílohy v elektronickej podobe si môžete stiahnuť na stránke www.zmm.sk v časti Formácia.

Mariánska formácia, stretko č. 6

Text o Katarínke

I. Jedného dňa sa v chudobnej rodinke narodilo dievčatko menom Zoe. Jej rodičia boli veľmi šťastní, aj keď mali okrem nej ešte veľa detí. Svojou pracovitosťou a usilovnosťou sa im podarilo vychovať ich a vštepiť im lásku k Bohu a ku blíznym. Usmerňovali ich, aby sa správali k druhým s láskou a úctou. A takto bola vychovávaná aj malá Zoe.

II. Zo Zoe vyrástlo milé a usmievavé dievčatko, ktoré nasledovalo vzor svojich rodičov. Ochotne pomáhalo všetkým, ktorí to potrebovali. Pomáhala aj v rodine, ktorá mala veľa práce okolo domu. Preto ani nemohla navštevovať školu. No aj napriek tomu ju mal každý rád, pretože vždy robila všetko s úsmevom. Rodičia ju viedli aj ku viere, spoločne sa schádzali pri modlitbe, aby poďakovali Bohu za celý deň.

III. Keď mala Zoe 9 rokov, stala sa v jej živote veľmi nepríjemná vec - zomrela jej mamička. Bola z toho veľmi smutná. Keďže jej rodina bola veľmi nábožná, mali v dome veľa svätých obrázkov. Práve vtedy, keď jej bolo veľmi smutno, sa zadívala na obraz Panny Márie. Vtedy ju napadla úžasná myšlienka: „Keďže som stratila svoju mamičku, zvolím si za svoju druhú mamu Máriu.“ A presne tak aj urobila. Aj keď jej bolo za mŕtvou mamičkou smutno, Panna Mária jej pomáhala toto ťažké obdobie prekonať.

IV. Zoe znovu pomáhala všetkým chorým a trpiacim. Postupom času si uvedomila, že túži po živote v kláštore. Rástla v nej túžba stať sa rehoľnou sestrou. Chcela svoj život zasvätiť Bohu a pomáhať tým, ktorí to najviac potrebujú. Veľakrát sa jej prisnilo o neznámom kňazovi. Nakoniec zistila, že to bol sv. Vincent de Paul. Neskôr o ňom zistila, že to bol úžasný svätec, ktorý sa snažil pomáhať chudobným podobne ako Zoe.

V. Nakoniec sa jej túžba splnila. Keď mala 24 rokov, vstúpila do Spoločnosti dcér kresťanskej lásky. K tomuto spoločenstvu ju priviedol sv. Vincent. Tu prijala rehoľné meno Katarína. Aj v kláštore sa prejavila jej pracovitosť. Každú prácu, ktorú dostala robila zodpovedne a s láskou. Pomáhala hlavne tým najchudobnejším a veľmi chorým ľuďom. Chcela spolu s nimi trpieť.

VI. Práve v tomto kláštore sa stala úžasná vec. Sestre Kataríne sa zjavila samotná Panna Mária, ktorú mala tak rada. Mária si pri tomto stretnutí žiadala, aby začali vznikať mariánske združenia, také, aké je aj to naše. Chcela, aby sa ľudia stretávali a rozprávali sa o Bohu a Jeho matke. Keďže sestra Katarína bola veľmi pracovitá, podarilo sa jej toto združenie rozšíriť do celého sveta.

VII. Panna Mária sa Kataríne zjavila aj druhýkrát. Pri tomto stretnutí chcela, aby sa dali raziť Zázračné medailičky. Keď ich budeme nosiť, to bude znamenať, že chceme Pannu Máriu prijať a žiť podľa jej vzoru. Keď nám bude ťažko, Mária nám vždy pomôže, tak ako pomáhala aj Kataríne.

VIII. Po smrti sa sestra Katarína stala svätou. Aj keď to nemala veľmi ľahké, išla za hlasom Panny Márie a poslúchala ju. Zanechala nám obrovské svedectvo, pretože milovala našu Nebeskú matku a bola veľmi poslušná a pracovitá. Nikdy nikomu nič neodoprela. Aj nás Mária bude ochraňovať. My môžeme pre ňu robiť dobré skutky a snažiť sa byť stále lepšími.